

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

8. Dies Decemb. Maria est naturarum inter se unitarum officina; Salutatis reconciliationis panegyris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

ecemb.

Decemb.

optabi-

amatio-

nitas: ut

facilitas,

unt bo-

modo:

pulchri-

doctri-

n omni-

elis: &

s, quan-

uæ solo

tantum

atò sunt

, tantis-

ustus es

, si soli-

, ani-

videtur

e man-

Aucto-

est præ-

Deum,

ad ergo

tiam es

eres,

DIES

8. DIES DECEMB.

Maria est naturarum inter se unitarum officina; Salutaris reconciliationis panegyris. S. Proclus Hom. de Nativit. Dom.

Mariae Con-
ceptio.

Quis hodie non sit pro Virgine Panegyricus; dum illa concipitur, (quod à nullo percipitur) quæ est *Salutaris Reconciliationis Panegyris*? Quam locuples nobis hodie aperitur officina; in quâ duæ naturæ, divina, & humana Sacro sancto vinculo sic uniuntur; ut in duabus naturis, eâdem subsistentiâ nixis, una tantum sit persona. Quantam nos omnes par est lætitiam concipere: dum illa, quæ est causa nostræ lætitiae, concipitur? Quantò, & amoris impetu in eam ferri: quæ est Mater ipsius Amoris, & quo post Deum, nihil est amabilius. Nihil sic indiget magisterio, quam Amor: nec enim turpius erratur, quam dum, quod dignum est odio, amat. Amare verò, is docet optimè, qui est optimus, qui & ipse totus Amor est: & cuius tota vita, amor est: & qui quilibet amando, facit amore dignum, quod amat: Deus, inquam, cuius exemplo quidquid amat, securissimè amat. Is verò post se ipsum nihil amat supra Mariam vehementius: nihil condidit amabilius. In tota rerum natura nihil est animâ humanâ post Angelos, & dignitate suâ, & pulchritudine amabilius: sic ut visâ illâ pulchritudine homo mallet subire omnia omnium Martirum tormenta: mallet, licet foret alter divitiis Cræsus, facere bonorum omnium jacturam: mallet, licet

Qqq 3

venu-

venustate formæ esset alter Absolon , amissa omni pulchritudine, Thersite esset de formior : quam illam minimo minimi peccati nœvo contaminare.

I I. Si quævis anima sit tantæ pulchritudinis , quantæ debuit fuisse Anima Mariæ , quæ velut animalium Regina , elegantissimam retulit Deitatis imaginem : sic ut nulla fuerit, aut futura sit eleganter : cuius aspectu, velut lucidissimi in creatis, peculi sui, seipse Creator oblectavit : præsertim cum eadem Anima , beneficio illi uni singulari , ab omni fuit peccati labo (quæ unica tollit , minuit animæ amabilitatem) tam originali , quam actuali eximia, adeoque puritate sua , amabilissima. Quid , quod Gratiarum in ea plenitudo : & virtutum omnium in ea occurrentium perfectio , ac bonorum omni naturalium, ac supernaturalium copia, sit maxima illam amaudi illecebra. Fuit enim , ut naturæ prodigium: sic & Gratiae miraculum. Angelus pleno ore eam extulit, dum gratia plenam protulit. Quid porrò pulchrius Gratia : quæ omnis cum Deo , qui est pulcherrimus pulchritudinis Author , amicitia origo est? Si quævis etiam minimæ gratiae tanta est pulchritudo : quanta erit, ubi est Gratiae plenitudo : & quidem tanta , ipso primo , quo concepta est , momento , ut nullus eam adæquarit , ut omnibus nobis abundet. Huic plenitudini Gratiarum accedat plenitudo Virtutum , & quidem singularum in summo gradu eminentium : hæ singulæ adeo fuerunt in ea absolutæ , ut meritò Regina Virtutum indigetur : virtute autem nihil amabilius. Merita vero ejus tanta fuerunt , quanta illius gratia nunquam vacua , aut feriando otiosa : quantæ virtutes semper intensæ :

quanta

Decemb.

quanta
go tanta
non mer
hic fige
ginis lab
nem : neIII.
& Mate
viscaris
Gratiæ
quid tib
miseri,
tione.majus &
sericord
xiua in
ideò pr
sericord
cator su
citate f
tua mi
reri, d
fecerun
sunt to
faceret
hunc l
Matriego s
peccat
mus, &
(a) C

(a)

Decemb.

Tessera.

983

quanta Gloria, inter Beatos omnes summa. Et Virgo tanta tam amabilis, quam ipsa amabilitas, tuum non mereatur amorem? o mi Amor! quo vagaris? hic fige sedem, ubi nullam reperies ab origine, originis labem? Unde Filius Dei suam desumptit carnem: non errabis amando, nec peribis errando.

III. Agnosco te Matrem meam, o Mater Dei, & Mater Gratiae, & Misericordiae! obsecro, ne obliviscaris nominis tui: de quo tu ipsa gloriaris Mater Gratiae diceris & Misericordiae: sed hunc titulum quid tibi dedit, nisi nostra miseria: quia tam sumus miseri, ut egeamus omnes tua gratiam, & miseratione. Quare, quia ego sum omnium miserrimus, majus & jus presumo me habere in viscera tuae Misericordiae. Dignitas magnatua, accidit ex mea maxima indignitate: Sanctitas tua ex meis peccatis: ideo presumo me habere primum locum in tua misericordia: quia primus, & maximus omnium peccator sum, & plus ceteris miser. Non tantâ perniciate fertur in cadaver aquila, quam in miserum tua misericordia; quæ tunc demum desinet miserari, dum deerit, cui misereatur. Matrem Dei, te fecerunt peccata hominum: at peccata mea sola sunt tot, ac talia, ut vel illa solùm sufficerent, ut te facerent Matrem Misericordiae. Recordare, quod hunc honorificum titulum, de quo post titulum Matri Dei, & Virginis, supra coeteros gloriaris, ego solus possim sustentare, ob iunumera mea peccata spero in misericordia tua: Ego miserrimus, & credo verissimè dictum à famulo tuo Blosio:

(a) Citiùs calum & terra perierit: quam tu aliquem serio

Q q q 4

te im-

(a) Specul. Spirit. c. 12.

te implorantem, tuâ ope destitua. Quantò certius credes illam fuisse conceptam sine labe: tantò citius expiaberis ab animi clade.

Nulla fuit labes in mente, aut corpore tabes.

9. DIES DECEMBRIS.

Christi velle, fecisse est. *Ambroſ. de bono cap. 12.*

Christus, I.
homo &
Deus.

HA&enus de Deo, modò dilabimur ad Deum Hominem: ut cum eo brevi nascituro, moriamur mundo, renascamur cœlo. Quid non sperandum ab illo boni? cùm juxta tesseram, illius velle, sit fecisse. O velit tantum, (& quid non volet nobis boni, ipsa Bonitas) & fiet! proferat semel illud leproso dicitum: *Volo, mundare: & illicet mundus erit totus mundus.* Christo enim voluisse mundare, est mundasse. Ut igitur extorqueamus illud *volo*, ab eo: cuius velle, est fecisse, ad Christum, ut ad omnis amoris centrum, & intellectus nervos omnes industria, & voluntas omnes vires amoris convertat. In primis, si amorem è corde evocet species pulchritudinis, est ipse speciosus formâ p̄æ filiis hominum. Quia quam pulchritudinem habuit Verbum, quod erat in principio apud Deum: eandem habet & Verbum Caro factum. Ejus Divinitatem copulatam cum ejusdem Humanitate, scitè describit Isidorus: (a) *Mediator Dei, & hominum, homo Christus Jesus: et si aliud, ex Patre: aliud ex Virgine: non tamen aliud ex Patre: aliud ex Virgine: sed ipse æternus, ex Patre: ipse temporalis, ex Matre:*

(a) *Sent. l. 1. c. 16.*